

PARRÒQUIA DE SANT NICOLAU
BELLPUIG
Bisbat de Solsona

VIACRUCIS

VIACRUCIS DE DÉU EN EL VIACRUCIS DE L'HOME

PRESENTACIÓ

Els camins dels homes són els camins de Déu. Senyor, no anem per camins diferents. Tu camines per on nosaltres caminem. I ens demanes que nosaltres seguim els teus camins.

Ni Tu vols caminar en solitari, ni vols deixar que nosaltres caminem en soledat. Nosaltres volem ser els teus cirenes que t'ajudem a portar la teva Creu, com tu fas amb nosaltres que ens ajudis a carregar les nostres. Tu càrregues la teva Creu, que en realitat no és teva. És la que nosaltres hem fabricat per a tu. En la teva Creu hi són totes les nostres creus. Per això, Tu i nosaltres, carreguem la mateixa creu.

Tu en saps molt de creus. Nosaltres també. Ensenya'ns a ser forts i que, com Tu, puguem arribar junts al final del camí. Cansats, sí, però amb prou forces encara:

- Per pensar i preocupar-nos dels altres.
- Per lliurar la vida pels altres.
- Per tenir la serenitat suficient de poder dir al final del camí: *"Pare, a les vostres mans encomano el meu esperit"*.

1A. ESTACIÓ: JESÚS ÉS CONDEMNAT A MORT

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

Declarat innocent, però condemnat a mort. Massa innocents que no tenen per pagar un advocat que defensi la seva innocència. Perquè avui, Senyor, allò que cal provar no és el delicte, sinó la innocència. No importa si ets innocent o no. Has de demostrar-ho. I tot i així encara no et creuen.

A Tu et van reconèixer innocent. Però no et van creure. Avui no condemnem ningú a morir en la creu. Però el condemnem podrir-se en la presó. I ens rentem les mans. Ningú vol fer-se responsable. Avui no hi ha responsables .

Jesús no va tenir advocats per a la seva defensa. Tampoc Ell va voler defensar-se. Així s'identificava millor amb tots aqueixos crucificats innocents a qui ningú defensa.

Senyor, avui parlem molt dels drets humans. Però, qui reconeix aquests drets en l'altre? I, m'ho pots dir, on són els drets de Déu? I pot haver-hi drets humans quan li neguem a Déu els seus?

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

"Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors".

2NA. ESTACIÓ : JESÚS ÉS CARREGAT AMB LA SEVA CREU

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

No només és condemnat a ser crucificat. També ha de carregar damunt les seves espatlles l'eina del seu propi suplici.

Les espatlles de Jesús ara ja coneixen el pes de les creus dels homes.

Les espatlles de Jesús ja saben perfectament que les creus no les fa Déu sinó que les fabriquem els homes. No és Déu qui ens envia cap creu. Les creus les fem els homes: per a Déu i per als homes. En res es diferencien les creus de Déu i les creus dels homes. Totes estan fetes de la mateixa fusta. Trista destinació de la fusta!

Prou t'ho devies imaginar quan parlaves de que *els grans de les nacions imposen "càrregues pesades"*. Mentre, afirmaves que *"el teu jou és suau i la teva càrrega lleugera"*; i no et vam creure.

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

"Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors".

3A. ESTACIÓ : JESÚS CAU PER PRIMERA VEGADA SOTA EL PES DE LA CREU

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

Déu no es revela com el forçut capaç de carregar la creu com qui no pesa res. Ell també manifesta la seva debilitat i feblesa. I ens revela que l'amor no es manifesta en la força sinó en la feblesa.

I mira'l ara, caigut sota el pes de la Creu, besant la pols del camí. L'amor també es manifesta caigut a terra. L'amor també es manifesta enfonsat sota el pes d'una creu. Déu, també necessita que l'ajudin a aixecar-se. També necessita una mà en qui recolzar-se.

Ser feble no és cap desgràcia, ni és ser menys Déu ni menys home. Ser feble no vol dir ser menys útil per a la humanitat. Ser dèbil i estar caigut és assemblar-se més a nosaltres. Ser dèbil i besar la pols dels camins és esdevenir paraula d'alè per als febles. Sentir-se feble i fràgil és identificar-se i apropar-se cada vegada més a nosaltres. Que gran et veig, Senyor, quan et contemplo feble i a terra com jo!

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

"Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors".

4A. ESTACIÓ: JESÚS ES TROBA AMB LA SEVA MARE

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

Hi ha trobades que fan més mal que la mateixa Creu. Hi ha trobades que fan més mal que la pròpia humiliació de veure's condemnat a mort. Perquè hi ha trobaments que fan mal al cor. Perquè hi ha trobades que fereixen el cor dels altres.

Veure't condemnat i camí de la creu davant els altres, humilia. Però veure't condemnat i camí de la creu davant els ulls de la mare, fereixen el cor del Fill i de la Mare.

Ja no és el teu dolor el que et fa mal. És sentir el cor de la Mare que no pot fer res per tu. És sentir el cor de la Mare adolorit i impotent. És tornar a sentir-te infant esperant els braços materns. És tornar a sentir-te infant a l'espera de la carícia d'uns ulls que continuen estimant-te.

No és el teu propi dolor que et fa mal.

És sentir que algú pateix per Tu. És sentir que també ella està portant la seva creu sense que ningú se n'assabenti. És el dolor de tots els cors de totes les mares que no poder estrènyer entre els seus braços al fill que ja no sembla que sigui seu, perquè pertany a tota la humanitat.

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

“Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors”.

5A ESTACIÓ: EL CIRINEU AJUDA A JESÚS A PORTAR LA CREU

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

El camí del Calvari és el camí per on uns vénen a descansar i d'altres van camí de la mort. És el camí de l'home que ve i de Déu que va. És l'home i Déu que es creuen en el camí.

És el camí on Déu necessita de l'home, encara que també ell n'estigui cansat. És el camí on l'home pot prestar les seves forces a la feblesa de Déu. És el camí on l'home pot prestar les seves espatlles als múscles cansats de Déu. És el camí on l'home pot alleujar els cansaments de Déu. És el camí on els homes aprenen a sentir en pròpia carn el cansament dels altres homes. És el camí on els homes aprenen a oblidar-se d'ells mateixos per compartir la debilitat dels altres homes. És el camí on les meves presses no tenen cap importància perquè sé que algú pateix més que jo. És el camí on els qui se senten samaritans tenen menys presses que els bons que van a resar al temple. És el camí on els homes són més importants que el culte en el temple.

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

“Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors”.

6a. ESTACIÓ: LA VERÒNICA NETEJA EL ROSTRE DE JESÚS

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

En el camí de la Creu no hi podia faltar el cor femení. No podia faltar la sensibilitat i la tendresa femenina. No podia faltar la valentia femenina que trenca barreres i prohibicions.

La Verònica és com un petit oasi enmig del desert del camí. Un llençol, potser el mateix davantal, acaricia suaument el rostre ensangonat. Una mà plena de tendresa neteja el rostre brut de sang i pols de Jesús. Enmig de tanta injustícia sempre brilla una llum d'esperança. Enmig de tanta petitesse de cor, no pot faltar la tendresa de lo femení. Enmig d'una basal de fang, sempre pot florir una flor que presta la seva bellesa i la seva formosor. Sempre hi ha algú que surt de la massa de gent i trenca la massificació dels sentiments. Sempre hi ha algú que, on tothom condemna, hi posa una paraula de justícia. Per això, fou ella, la Verònica, la qui ens va regalar el millor i l'únic retrat del rostre de Jesús.

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

“Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors”.

7a. ESTACIÓ: JESÚS CAU PER SEGONA VEGADA SOTA EL PES DE LA CREU

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

Era debilitat? Potser va ensopegar amb les pedres del camí? Tan se val! De nou veiem Jesús de galtes a terra.

El camí no té cap culpa que algú caigui a terra sota el pes d'una creu.

En el camí cauen els febles. Perquè els forts, els poderosos es mantenen drets. Però no són pas els creguts i orgullosos que detecten el poder, els que em salven i salven al món. Són els febles, els fràgils, els qui no tenen poder els que ens salven de veritat.

Els que dominen ens aixafen. Els que són a sota besant la pols del camí ens ajuden a aixecar-nos.

Són els forts els qui ens trepitgen. Són els febles els qui ens ensenyen a aixecar-nos. Són els forts i els grans els qui destrueixen la nostra dignitat. Són els febles els qui ens ensenyen a ser forts. *“Em glorio en els meves febleses, perquè és en elles on es posa de manifest el poder de la gràcia de Jesús, el meu Senyor Jesús”.*

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

“Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors”.

8a. ESTACIÓ: JESÚS CONSOLA LES DONES DE JERUSALEM

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

De nou la dimensió femenina en el camí del Calvari. Davant la duresa de l'home, la sensibilitat de les dones. Davant la indiferència de l'element masculí, les llàgrimes femenines.

Les llàgrimes no solucionen els problemes. Però consolen el cor i suavitzen la part escabrosa del camí. Quan un estima de veritat se n'oblida dels propis dolors. Quan un estima com Déu estima se n'oblida de ell mateix. I ara és Jesús, carregat amb la seva creu, qui mira d'eixugar aquelles llàgrimes. Ara és Jesús qui deixa de pensar en el pes de la creu, i consola les que ploren per Ell.

Sempre tenim alguna cosa per a donar als altres. Les dones regalen les seves llàgrimes de compassió i d'afecte. A Jesús carregant la seva creu, encara li queden sentiments per donar-los-hi una paraula d'alè. Ningú té tan poques coses que no pugui compartir res d'allò que encara li queda. El dolor pot destruir el cos, però sempre queda el cor per sentir i estimar.

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

“Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors”.

9a. ESTACIÓ: JESÚS CAU PER TERCERA VEGADA SOTA EL PES DE LA CREU

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

Encara queda un bon tros de camí, i les forces s'acaben. De nou la debilitat venç el cos de Jesús i se'n apodera. Com més s'acosta al cim, tant més les cames acusen el cansament.

No és fàcil per l'alpinista l'últim tram per arribar al cim de la muntanya. Tampoc és fàcil per a Jesús arribar fins al cim del Calvari. Cada vegada, el camí es fa més dur, no perquè sigui diferent, sinó perquè les forces el van abandonant. I de bell nou el signe de la feblesa de Déu configurant-se amb la debilitat dels homes. Per tercera vegada, Jesús cau a terra, sota el pes de la Creu. És fàcil lluitar amb la pròpia feblesa en començar. Però després acaba enfonsant-nos i fent-nos caure. I de nou el seu cos a terra. Però el cor i l'ànim continuen mirant el final. Es pot perdre l'equilibri, però no el punt d'arribada. La debilitat i les febleses no són l'última paraula de la vida. El motor és més fort que la carrosseria. I el cor és més gran que el cos.

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

“Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors”.

10a. ESTACIÓ: JESÚS ÉS DESPULLAT DELS SEUS VESTITS

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

Quan s'arriba al final del camí l'únic que queda és: Un cos cansat i sense forces. I uns vestits plens de sang i bruts de terra i pols. I aquests, encara sobren. També fan nosa. Per pujar a la Creu i morir no calen els vestits. Naixem nusos i morim igual, nusos. Nusos de tot i de tots. Nusos de nosaltres mateixos.

És el desreniment total que ens fa lliures per afrontar la mort. És la llibertat plena per a dir sí a la mort. Perquè només amb aquesta plena llibertat podem dir: *"que es faci la vostra voluntat"*. Que els altres es reparteixin els vestits. Que es juguin als daus la túnica. Mentrestant, el cos de Jesús nu de tot.

Encara que no el podran despullar del seu cor. Perquè no el podran despullar del seu amor, ni de la seva esperança. A la creu s'hi puja sense vestits, però no sense cor i sense amor.

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

"Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors".

11a. ESTACIÓ: JESÚS ÉS CLAVAT A LA CREU

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

Mans i peus clavats a uns troncs. Mans que ja no poden allargar-se per a tocar i acariciar. Peus que ja no poden caminar. Mentre, un cor que batega cansat, estimant a tothom.

Mentrestant, un amor que continua estimant i perdonant i salvant. Ells mateixos estan escrivint els senyals pasquals de la seva Resurrecció. *"Mireu les ferides de les mans"*. *"Mireu les ferides dels meus peus"*. El dolor dels claus encongeix els nervis i tendons del cos.

Però dilata la universalitat de l'amor. Podem clavar les mans i els peus, però no podem clavar el cor. D'aquí uns dies, tornarà a tenir mans noves que tornaran a estrènyer les nostres. D'aquí a uns dies, tornarà a tenir peus nous que tornaran a caminar amb nosaltres. Mentrestant, ací queda el seu cos clavat a uns troncs per a fer-se un de sol, el de la Creu.

Ara, ja poden aixecar-lo enlaire. Ara, ben enlairat, deixarà de ser espectacle de triomfadors i serà espectacle que atraurà el cor dels homes: *"quan seré enlairat atrauré tothom cap a mi"*.

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

"Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors".

12a. ESTACIÓ: JESÚS MOR A LA CREU

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

Els homes han aconseguit el que volien. Han triomfat. I Déu també ha aconseguit el que sempre havia esperat. Ara és el triomf de Déu. Morir no és deixar d'existir.

Morir és donar pas a la vida. *"Si el gra de blat, quan cau a terra i mor, no dona fruit; però si mor donarà molt de fruit"*. Mentre uns celebren el seu triomf humà, el triomf del poder i se'n treuen del mig un que els feia nosa, Déu també celebra el seu triomf: Celebra el triomf de l'amor: *"ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels amics"*. Celebra el triomf de la salvació de l'ésser humà: *"Déu ha enviat el seu Fill al món no per condemnar-lo sinó per salvar-lo"*.

Què fa Déu en la Creu? Revelar-se com Déu, com amor. Què fa Jesús a la Creu? Revelar el rostre i el cor de Déu. Què fan Déu i Jesús a la Creu? Revelar la dignitat i la importància de l'home. Què fa Jesús morint a la Creu? Donar la seva vida humana per tornar a la vida divina. Donar la seva vida perquè els homes tinguem vida. Donar la seva vida per ensenyar als homes a estimar. Donar la seva vida per convertir-se en Evangeli.

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

"Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors".

13a. ESTACIÓ: JESÚS ÉS BAIXAT DE LA CREU.

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

De l'anunci de l'Àngel al si virginal de Maria. Del si de Maria a un pessebre. De les mans dels homes a la Creu i a la mort. De la Creu, de nou als braços de la Mare.

A Betlem, Maria acaricia les tendres carns de Déu fet home. Al Calvari, Maria acaricia les carns esqueixades i plenes de sang del Fill mort.

Ella ens el va lliurar generosament amb la seva maternitat. Ara nosaltres li tornem cadàver, fruit dels nostres egoïsmes. Maria no va entendre com Déu podia bategar dins les seves entranyes. Maria no va entendre com Déu podia néixer com qualsevol infant i en una menjadora. Maria, tampoc entén ara, aquell cos sense vida estès a la falda de mare.

Per als altres és mort. Per a ella és mort, però viu. Enmig del dolor de mare, dins el seu cor il·luminen les primeres llums de la Pasqua.

El Fill ja no pateix. Ara pateix la mare. *"I Maria guardava totes aquestes coses i les meditava en el seu cor"*. *"Oh Santa Mare de Déu, fixeu en mi les llagues de Jesús clavat en creu"*.

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

"Que la Passió de Jesús estigui sempre gravada en els nostres cors".

14a. ESTACIÓ: JESÚS ÉS POSAT EN EL SANT SEPULCRE

Invocació: Us adorem Senyor i us beneïm,

Resposta: perquè amb la vostra Sang heu redimit el món.

Virginal fou el ventre que li havia prestat la seva Mare. Virginal també ho era el sepulcre que li van deixar uns amics. La mare li va prestar les seves entranyes durant nou mesos. Els amics li presten el sepulcre per a tres dies.

No el necessitava més temps. Amb tres dies n'hi havia prou per a qui ressuscitaria al tercer dia.

Buit estava quan el van enterrar. L'estrenava. Buit el va deixar en ressuscitar. Estrena de tots els nous sepulcres.

Sense Ell la terra semblava buida. I la terra tornarà a sentir-se plena amb la seva presència pasqual. Tothom el creia tancat sota la pesada llosa que van fer rodolar tapant l'entrada. Tothom sentia la fredor de la por i la covardia tancats darrera la porta. Una mena de sepulcre per als qui es queden tancats dins la mort. Una mena de sepulcre per als qui no creuen en la vida.

Quan van de bon matí al sepulcre el troben buit. Però Ell continua viu entre les flors del jardí. I els cors tornaran a reviure. I tot començarà de bell nou.

Aclamació de tots els fidels: (surt escrita a la pantalla)

"Anunciem la vostra mort. Proclamem la vostra Resurrecció".